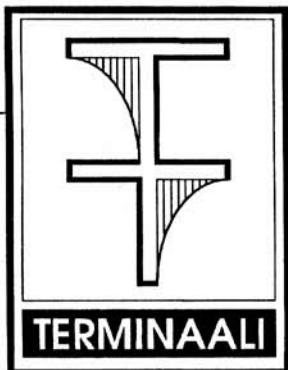

Terminaali 1/95

PARENTAL
ADVISORY
EXPLICIT LYRICS

Wappu tulee... ja Wappuheilat...

On taas tullut se aika keväästä...

Yliopiston pastellinvärisiltä käytäviltä ja asuntoloista alkaa jälleen talven väistyessä kuoriutua uusia ihmisiä. Kotiviinipöntöt porisevat iloisesti, aurinko paistaa ja joskus saa nauttia jonkun ohimennen tarjoamasta kainosta hymystä. Pölyiset haalarit kaivetaan kaapeista, ommellaan vuoden aikana kertyneet merkit ja aletaan valmistella Wapun viettoa.

Ei mutta ihan totta, olette varmaan panneet merkkeille miten ihmiset muuttuvat vuoden mittaan. Suuri osa opiskelijoista hautautuu kirjapinon alle näkymättömiin vuoden ajaksi, kunnes jälleen Wappuna päästetään paineet pihalle ja juhlietaan tappiin asti. Talven aikana on aina (muka) kiire johonkin, on siitä sun tästä tenttejä, on sulkapallo- ja sähkövuoroja, on tutkimuksia, luentoja ja saattaapa joillakin olla jopa töitäkin.

Onneksi sentään pikku killastamme on löytynyt aktiivista porukkaa muuhunkin kuin oman navan tuijottamiseen siitä esimerkkinä aktiivinen uusi hallitus, voittoa joukkue sekä valtakunnallisissa että paikallisissa jäynäkisoissa, yliopiston paras sija lumeneistoskilpailussa, kiltamme jäsenet Oulun Teekkariyhdistyksessä, pieni mutta pippurinen aktiivifuksien joukko, listaa voi jatkaa pitkälle.

Terminaalin tarina ei huhuista huolimatta ole lopussa, julkaisuväli vaan on hieman toistaiseksi venähtänyt. Edelleenkin, lehden sisältö on suora läpileikkaus kiltalaisten ajatusmaailmasta, eli välttämättä osa jäljistä johtaa syytötehtäälle. Jos jotain jää hampaankoloon tästäkin läpyskästä, on kitinälle parempi vaihtoehto tarttua kynään/mikroon/saksiin ja tehdä itse sellaista materiaalia, mikä miellyttää.

Kaikkiahan ei koskaan voi miellyttää, mutta varmaan on, ettei yrittämättä saavuta mitään. Pöytälaatikkoonkaan ei kannata materiaalia jättää, sillä Terminaalin toimituksella ei tunnetusti ole tyyliä eikä sana 'sensuuri' kuulu sanavarastoomme.

Juupa juu. Pitäisi kai sitä vamaan ryhdistäytyä, alkaa opiskelemaan tosissaan ja muutenkin kasvaa aikuiseksi, jättää lapsellisuudet nuoremmille ja keskittyä vakavampiin asioihin.

Mutta ei Wappuna.

"Mun haalarit on jossain hukassa..."

SISÄLLYSLUETTELO

Pääkirjoitus.....	2
Sisällysluettelo.....	3
Puheenjohtajan palsta.....	4
Killan hallitus 1995.....	5
Sirpa Saatana.....	6
Belleideksi.....	9
Kvarken '95.....	10
Terminaali testaa - Ooppera.....	11
"Nyt saa riittää"-kohuhaastattelu.	12
Karmea Wappu.....	14
Opiskelumotivaation salat.....	16
Oulu kuolee- scifinovelli.....	17
Eräs excursio.....	20
GOOM-epistola Mooseksen malliin	22
Euthanizer-armollinen tarina.....	24

TERMINAALI

Oulun Tietoteekkarit ry:n pää-äänenkannattaja

Julkaisija: Oulun Tietoteekkarit ry,
Linnanmaa, 90570 Oulu
Email: terminal@stek.oulu.fi
WWW: http://stek.oulu.fi/

Päätoimittaja: Antti Kangas
Art director: Lars Remes + PT
S&M kolumnisti: Jyrki Hoisko
Toimituksen sihteeri: Kunpa olisikin... ;-)

Tämän teoksen kopioiminen on tekijänoikeuslain (404/61, muut. 898/80) ja valokuvain (405/61, muut. 898/80) mukaisesti kielletty lukuunottamatta Suomen valtion ja Kopiosto ry:n tekemässä sopimuksessa tarkemmin määriteltä osittaista kopiointia opetustarkoituksiin. Tämäkin numero on läpäissyt sensuurilautakunnan käsittelyn. Toimitus jättää kirjoittajille vastuun heidän mielipiteistään. Julkaisun mauttomuus taataan.

Terminaali on Suomen teosofiyhdistyksen epävirallinen jäsenlehti.

KOLME PIENTÄ PORSASTA

Olipa kerran kolme pientä porsasta, jotka asuivat kauniissa onnellisessa kodissa. Äitiporsas piti heistä hyvää huolta ja rakasti suuresti heitä kaikkia. Eräänä syyspäivänä kolme pientä porsasta tajusivat, että heidän olisi aika jättää kotinsa ja muuttaa pois äitiporsaan helmoista.

Äitiporsas ei yrittänyt heitä estellä, mutta itkeä tuhertaen antoi heille vielä viimeisen äidillisen neuvon: "Rakkaat lapset, varokaa Isoa Pahaä Sutta jottei se teitä syö.". Niin kolme pientä porsasta lähtivät tahoilleen perustamaan kotejaan.

Nuorin porsas rakensi oman kotinsa hep-
poisista oljista, ja kun sen oli valmis, niin rupesi hän laulamaan ja tanssimaan. Mutta silloin tuli Iso Paha Susi ja meinasi syödä nuorimman porsaan. Porsas juoksi taloonsa suojaan, mutta Iso Paha Susi puhalsi talon nurin ja söi nuorimman porsaan. Äitiporsaan suru oli mittaamaton.

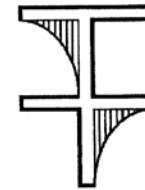
Keskimmäinen porsas rakensi oman kotinsa risuista ja hänkin sai talonsa nopeasti valmiiksi. Sitten kesimmäinenkin porsas rupesi laulamaan ja tanssimaan. Mutta kuten arvata saattoi, tuli Iso Paha Susi syömään myös kesimmäistä porsasta. Keskimmäinen porsas juoksi taloonsa, mutta Iso Paha Susi puhalsi talon nurin ja söi kesimmäisen porsaan. Äitiporsaan suru oli mittaamaton.

Vanhin porsas ajatteli, että Iso Paha Susi voi yrittää syödä häntäkin ja suunnitteli

vahvan tiilitalon. Huolellisessa suunnittelussa meni kauan ja kauan tulisi rakentaminenkin kestäämään, mutta näinpä vanhin porsas olisi turvassa suden hyökkäyksiltä. Mutta kun vanhin porsas oli saanut vasta sokkelin tehtyä tuli Iso Paha Susi ja söi vanhimman porsaan. Äitiporsaan suru oli mittaamaton.

Kuten viisaimmat teistä ovat saattaneet huomatakin on tässä tarinassa opetus: pidä hauskaa niinkauan kun ehdit -elämä on lyhyt!

Rale

HALLITUS 1995

Pääministeri:

Rauli Kaksonen
Koskitie 17 b 23
90500 Oulu
puh. 981- 5545 179
email: rale@otitsun.oulu.fi
http://stekt.oulu.fi/~rale/

Varapääministeri:

Jarkko Kemppainen
Rautatienkatu 16 c 23
90100 Oulu
puh. 981 - 376635
email: mysti@stekt.oulu.fi

Kansliaministeri:

Kari Hautamäki
Aaltokankaantie 32
90800 Olu
Puh: 981- 555 6301
email: ls@stekt.oulu.fi

Kiltavarainministeri:

Maija Koivusaari
Limingankatu 5 b 32
90120 Oulu
Puh. 981- 312 0404
email: maija@stekt.oulu.fi

Ulkoministeri:

Jere Polvi
Yliopistokatu 32 c 117
90570 Oulu
puh. 981- 5562730
email: olvip@otitsun.oulu.fi

Sisäministeri:

Jyrki Hoisko
Rakentajantie 5 e 607
90570 OULU
puh. 981- 5569204
email: amigaman@stekt.oulu.fi

Opetusministeri:

Jani Huoponen
Yliopistokatu 26 a 306
90570 oulu
981-5563739
email: rufus@stekt.oulu.fi

Työvoimaministeri:

Mirrka Pietiläinen
Huovintie 19
90630 Oulu
puh. 981- 5317345
email: mirrka@otitsun.oulu.fi

Liikenneministeri:

Olli-Pekka Lukkarinen
Taidonkaari 1 G 53/3
90570 Oulu
puh. 981- 5545550
email: kane@stekt.oulu.fi

Tiedotusministeri:

Antti Kangas
Merikoskenkatu 3 a 27
90500 Oulu
puh. 981- 342452
email: scorpion@stekt.oulu.fi
http://stekt.oulu.fi/~scorpion/

Sirpa Saatana

Hehkeä kaunis nainen käveli sateen kastelemalla pimeällä kujalla. Hän oli pitkä ja muodokas, oikea rotunainen. Hänen pitkät vaaleat hiuksensa keinuivat hänen selällään. Hänen musta minihameensa ei olisi voinut vähempää korostaa hänen muotojaan. Hillitty parfyymin tuoksu täytti ilman hänen ympärillään. Tämä nainen oli Sirpa. Sirpa Saatana.

Tämä nainen, Sirpa, käveli pitkän kujaa, jolla kukaan nainen tahi tyttö, joka olisi halunnut säilyttää maineensa, ei olisi kulkenut. Ei juuri senkään vuoksi, että tämä seutu ei ollut mitään rauhallisimpia. Moni tyttö oli menettänyt neitsyytensä näillä kaduilla, moni nainen oli raiskattu henkivieveriin, moni mies hakattu kuoliaaksi. Sirpa kuitenkin käveli määrätietoisesti eteenpäin. Hänen korkokantakängsä murskasivat pienten lätkköjen vedenpinnan yhä uudelleen ja uudelleen. Sirpa ei ollut mikään maksullinen nainen. Tai, no oli hän muutaman kerran maksun poliittisesti korkea-arvoisilta henkilöiltä vastaanottanut, mutta sanan varsinaisessa merkityksessä Sirpa ei ollut mikään halpa katuhuora. Hän oli nainen, joka tiesi mitä halusi ja yleensä sai mitä halusi.

Erään halvan kapakan takaovi aukesi. Sirpa kuuli selvästi ihmisten huudot ja mekastuksen ja surkean kapakkamuusikon surkean kapakkarokin surkean ujelluksen. Takaovesta tuli kujalle kolme valkoihoista miestä, hieman alta kolmekymppisiä ja mauttomasti mustiin kuluneisiin nahkatakkeihin pukeutuneina. Sirpa käveli kohti miehiä. Moni nainen olisi pelännyt tähän vuorokauden aikaan tällä kujalla. Mutta ei Sirpa. Miehet huomasivat Sirpan lähestyvän ja he supattivat keskenään jotain. "moinen apinajoukko, jotain jengiloosereita" -Sirpa ajatteli. "kunnon miestä isolla K:lla noista ei saisi tekemälläkään".

Juuri kun Sirpa oli ohittamassa miehiä, nämä hypähtivät Sirpan eteen ja ympäröivät hänet räkäisen naurunremakan saatelemana.

- Hei Beiibe. Mitä sinunlaisesi namupala herkkupylyllä täällä tekee?

- Niin, etkö tiedä että täällä on vaarallista kulkea tähän aikaan; jatkoi toinen - joku voi vaikka... sanotaan... tehdä sinun kanssasi jotain mukavaa.. hmmm.. Ya know what I mean?

Miehet olivat sottaisia, hieman juovuksissa olevia. Yhdellä miehistä oli hinttariviikset ja yhdellä puolipitkä rasvainen letti. Miehillä oli tiukat tummat farkut ja Sirpa aavisti heti mikä oli se elin joka johdatteli miesten toimintaa. Sirpa ajatteli: "hm... helppoja nakkeja. Eikä näissä ole juuri haastettakaan. Mutta saa kelvata". Sirpa jatkoi keinauttaen persettä:

- Mitäs pojat? Haluatteko jotain?

- Tyttö, et taida tietääkään mitä me halutaan! - vastasi hinttariviiksinen mies naurahtaen.

- Yeah. Sun pitää olla hyvänä meille, ettei meidän tartte tehdä sulle pahaa - jatkoi rasvaletti kolmannen miehen hykerrellessä tyhmänä. Yksi miehistä tarttui Sirpaa käsivarresta.

- Tsot tsot pojat, eipä kosketella ilman lupaa... vai tahtovat pojat jotain hyvää?

Hinttariviiksen silmät kirkastuivat hänen oluen surkastuttamien aivojen tajutessa, että nainen jonka he olivat aikoneet raiskata ja hakata näyttikin olevan juonessa mukana. Hinttariviiksi vastasi:

- Sinunlaisen naisen herkkuperse voisi maistua.

- Mutta onko teillä antaa minunlaiselleni naiselle kylliksi kyrpää? Onko teissä kullia? -vastasi Sirpa hymyillen ja avasi nopeasti paitansa napit. Esiin hulvahti kaksi kiinteä isoa paljasta rintaa nännit tiukasti jännittyneinä. Miehet hiljenivät, jopa se tyhmin heistä tajusi lopettaa sääliittävän hykertelynsä. Hinttariviiksi katsoi nopeasti Sir-

paa silmiin ja rintoihin ja toimi nopeasti. Hän avasi sepaluksena ja veti esiin velton hieman tummapintaisen elimensä ja tarttui toisella kädellä Sirpaa paljaasta rinnasta.

- Kohta saat näiden seutujen isointa melaa! Tyhmin miehistä nuolaisi huuliaan, sillä hän tiesi mitä hinttariviiksi tarkoitti. Hinttariviiksi hieroi Sirpan rintoja kaksin käsin. Sirpa äännäteli himokkaasti ja lipoi kielellään hämäävästi. Sirpan kädet ujuttautuivat kohti miehen sepalusta. Siellä odottikin jo kaksinkertaiseksi kasvanut seiväs jonka nuppi kiilsii tummanpunaisena. Sirpa hyväili miehen elintä.

- Uuhh.. Sinullahan on himottavan iso mulkku!
- Tiedän. Ja kohta survaisen sillä sinun mirriäsi, jonka uskoisin olevan jo kostea. hm... Osaat käsitellä miestä. Olet nähtävästi tehnyt tätä ennenkin. Nyt huora, sitä pillua!
- Ei niin nopeasti, herraseni... Sirpa hyväili terskaa. Sirpan pitkät punaiset kynnet hapuilivat hellästi kyrvän juurta. Hän näki, että hinttariviiksi nautti. Mutta hinttariviiksi halusi enemmän. Hinttariviiksi halusi naida.
- HUORA! Sitä vittua! -huudahti hinttariviiksi maittamattomasti
- Etpä taidakaan herraseni tietää mitä saat -vastasi Sirpa hiljaa. Seisovan elimen juurella odottavat punaiset kynnet alkoivat toimeen. Ne upposivat ihoon ja viilsivät kudosta. Hinttariviiksi tajusi liian myöhään mitä tapahtui. Ja kun hän tajusi, iski hirvittävä kipu hänen tajuntaansa. Sirpa irvisti himokkaasti ja pyöritti sormiaan. Kynsien terävät reunat leikkasivat paisuvaista ja muuta kudosta kuin kuuma veitsi voita. Kuuma veri pulppusi hänen sormilleen. Hinttariviiksi

alkoi karjua tuskasta ja yritti käsillään estää Sirpan sormia toimimasta. mutta silloin Sirpa tönäisi miehen kumoon heristäen kädessään miehen irtileikkautunutta elintä. Kummatkin toiset miehet katsoivat suu auki hölmöinä Sirpan himosta palavia punaisia silmiä ja hänen helvetillistä hymyään. Hinttariviiksi piteli veristä sepalustaan ja itki tuskasta hänen äsken niin hyvien kavereidensa lähtiessä paniikinomaisesti karkuun.

- Sitä saa mitä tilaa -sanoi Sirpa työntäen hinttariviiksen verisen elimen käsilaukkuunsa, mistä paljastui kymmenittäin verisiä miesten peniksiä; niin mustia, valkoisia kuin keltaisia, isoja ja pieniä, pitkiä ja paksuja. Ja olisi voinut vaikka kuvitella, että ne kaikki olivat vielä lämpimiä.

Sirpa survaisi korkokantakengän korolla maasamakaavan hinttariviiksen silmämunaa. Mies hiljeni. Sirpa nosti kenkäänsä ja puhdisti sen verestä ja aivokudoksesta miehen takkiin. Sitten hän nousi, pyyhki sormensa, napitti paitansa ja jatkoi kulkuaan kujalla. Vielä viimeiseksi hän kuitenkin tarkisti, että käsilaukku oli varmasti kiinni. Metsästys jatkui.

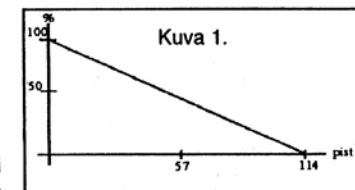

BELLEINDEKSI

Jokainen on varmaan ihmetelty, miksi ihminen juovuspäissään hokee erilaisia lausumia ja varsinkin toistuvia lauseenaloituksia. Toisilla näitä ilmiöitä esiintyy enemmän, toisilla vähemmän. Seuraavaksi Tenukommandojen belleindeksitesti, jolla voit määrittää omat taitosi.

Tälläkertaa laskemme itsekunkin belle (lausutaan peelous) -indeksiä. Alla olevat väittämät on jokainen pisteytetty, ja tuntiessasi tai paremminkin kaveriesi tietäessä jonkin väittämän omaksesi lisää väittämästä myönnetty pistee eduksesi.

Käytyäsi läpi kaikki väittämät sijoita pistetuloskesi kuvassa 1 näkyvään taulukkoon ohjeiden mukaan ja lue taulukosta belle- indeksisi. Epäkänninen? Okei, aloitetaan.

tulkintaohje:

1. Etsi pistemääräsi vastaava luku akseliilta jossa lukee "pist"
 2. Aseta kynä tälle kohdalle akseli ja piirrä siitä viiva suoraan ylös paperin tasossa kunnes törmäät vinoon poikkiviivaan. Jos et ollenkaan törmännyt poikkiviivaan, pysy rauhallisena ja aloita uudelleen kohdasta yksi
 3. piirrä viivojen risteyskohtaan pallo
 4. lähde piirtämään risteyskohdasta viivaa suuntaan joka on silmiesi katselusunnasta katsoen oikeakätisillä sen käden puolella jolla et piirrä ja vasenkätisillä taas sen käden puolella jolla piirrä
 5. piirrä viivaa kunnes törmäät akseliin jossa lukee "%"
 6. lue akseliilta saamasi pistemäärä
 7. hommaa haalariisi rintanappi, jossa lukee "suoritin tc-testin. score = 100"
1. "Anna mä sanon sulle tän yhden asian..." 8 pist
 2. "No jos lähdetään siitä että..." 2 pist
 3. "Ei en mä millään pahalla tätä tarkoita mutta..." 6 pist
 4. "Älä saatana jätkä mulle tule" 6 pist
 5. "Sää oot Erkki ihan hyvä jätkä" 7 pist
 6. "Mää oon aina halunnut sanoa tän..." 8 pist
 7. "Mut on koulutettu tappamaan" 1 pist
 8. "Kuuntele!" 7 pist
 9. "No vittu määhän tarjosin sulle..." 3 pist
 10. "Istu helevetti alas ja oo hiljaa!" 10 pist
 11. "Mistä täällä keskustellaan?" 4 pist
 12. "Vittu lyö sitten. Lyö nyt!" 6 pist
 13. "Lähtään iskeen" 2 pist
 14. "No voi vittu" 1 pist
 15. "Anna mä puhun ensin loppuun" 7 pist
 16. "Nyt pitää miettiä" 10 pist
 17. "Tuu tänne nyt" 5 pist
 18. "Mää oon aina ajatellu teitä kavereina" 4 pist
 19. "Ettekö te pojat ookaan homoja?" 10 pist
 20. "Jos multa kysytään" 2 pist
 21. "Grillille" 1 pist
 22. "Mää syön ensin yhen sämpylän" 4 pist

Siinäpä se, eihän ollut vaikea. Parhaiten menestyneille tarjotaan sitten ryyppyilta TC-porukan kesken.

KVARKEN '95

Oulun Aiesecin järjestämällä Kvarken-95 seminaarilla oli tänäkin vuonna kiltamme edustus mukana. Seminaarin runko oli samankaltainen edellisvuosiin verrattuna ja seminaarin pitopaikkana oli kuten aiemminkin Normaalkoulun ala-aste ja yliopiston tilat. Mikä Kvarken sitten on?

Kvarken on viikonlopun yli kestävä tapahtuma, johon osallistuu ihmisiä ympäri Suomen ja jopa ulkomaan eläviäkin eksyy mukaan. Seminaarin ohjelmalla oli tänä vuonna "yrityksiä ja henkiset voimavarat". Aiheen tiimoilta oli pienryhmäkoulutusta ja kolme isompaa luentoa joiden pitäjänä toimivat Riitta Pulliainen ("selviytyminen paineen alla"), Pertti Veltto Virtanen ("henkinen valmentautuminen") sekä ex-kummelimes Olli Keskinen ("Positiivinen asennoituminen"). Luentojen aiheet tosin pääsivät rönnylemään vähän sinne sun tänne, mutta olivat kuitenkin mielenkiintoisia. Etenkin Veltto pystyi nauttimaan yleisön huomion täydellisesti, ja häntä olisi kuunnellut pitempäänkin.

Pienryhmäkoulutuksissa oli aiheina mitä moninaisimpia asioita (mm. esiintyminen, luova ajattelukyky, muistitekniikat, johtajuus etc. etc.). Pienryhmäkoulutuksista sai paljon, mutta olisi saanut vielä enemmänkin, ellei olisi ollut kankkusen polkanen häiritsemässä. Mainittavaa on, että koulutus ja luennot tapahtuivat englanniksi!

Sekä perjantai- että lauantai-iltoina oli sitten tietenkin bileet ja sauna. (Ja ne bileet jatkuivat tosi myöhään!). Porukkaa tämän vuotinen Kvarken ei kerännyt siinä määrin mitä edellisinä vuosina, mutta bileet olivatkin sitten sitä tiiviimmät ja ruokaa riitti sitäkin enemmän! (myös kaupungintalolla!)

Mitä sain Kvarkenista? Noh, ainakin tutustuin uusiin ihmisiin (siis uskalsin tutustua! hox! olen tietokoneihminen!) ja sain takaisin hiukan lapsenmielisyyttä. Tavallaan tuli murrettua omia rajoja ja opittua uutta asennoitumiskykyä (myös sitä suvaitsevampaa). Näin kuuluisuuksia ja sain keskustella ulkomaan elävien kanssa. Sain saunoa pullollaan naisia täynnä olevassa saunassa (tätä ei tapahdu OTIT-hommissa). Ylipäänsä takkiin tarttui jotain, osoituksena olkoon se, että vaivauduin tämän jutunkin kirjoittamaan. Ei mikään hullumpi viikonloppu.

Jees homma!

OPERA -Kultivoitunutta viihdettä vai yliarvostettu pizza

Vuorossa tällä kertaa gigamarkkoja maksanut Oopperatalo / Kansallisooppera. Kuten arvata saattaa testiryhmällemme kelpaa vain paras. Valitettavasti opiskelijalippuja saa vain esitysaamuna ja sen vuoksi oli tyytyminen toiseksi parhaaseen.

Niinpä testiryhmämme sonnustautui ykkösiinsä (mutta koska olimme excursiolla, ei mukana ollut ykkös-ykkösiä ja oli pakko tyytyä kakkos-ykkösiin ja ykkös-kakkosiin) ja suuntasi kohti statuksen ja vaurauden ilmentymää. Ei muuta kuin reput ja puuhapussi narikkaan (ilmainen (+)) ja sopivaa tunnelmaa metsästämään. Toistaiseksi vaurautta vailla oleva opiskelija huomasi nopeasti, että oli painajaismainen erehdys jättää eväskassi narikkaan, koska ravintolapalvelut eivät selkeästikään olleet hinnoiteltu hänen tulotasoaan ajatellen (-). Sitten päästiin itse asiaan, eli sikäläisen arkkitehtuurin taidonnäytteen arviointiin. Testiryhmä huomasi heti muutampia merkittäviä eroja sekä suunnittelun että toteutuksen tarkoituksenmukaisuudessa ja viimeistelystä, paikalliseen miljardiluokan hankkeeseen verrattuna (+).

Fanfaari kutsui rahvaan sisään lämpimään pääsaliin ja kansa siirtyi hillityn rauhallisesti omille paikoilleen. Testiryhmän piikkipaikat vaikuttivat olevan hintansa arvoisia. Istuimet olivat pehmeät ja hyvin muotoillut (+), eikä mikään mielenkiintoinen salissa voinut jäädä valppaalta testiryhmältä huomioimatta (+). Raivokkaiden aplodien säestämänä pääsi kauan odotettu esitys vihdoin alkamaan. Kului huikeat kaksi minuuttia ja toinen testiryhmän jäsenistä heräsi ensimmäisen kerran. Levottomuutta ilmassa; eihän tässä näin pitänyt käydä.

Tuli puoliaika. Oli aika mennä virkistävään ulkoilmaan kelaillemaan ensimmäisen puoliajan tapahtumia ja laatimaan taistelusuunnitelmaa toiselle puoliajalle. Yhdistetyistä muistikuvistaan huolimatta testiryhmä ei kyennyt hahmottamaan palasista selkeää kokonaisuutta. Mutta, yllätys yllätys, kirpeä pikkupakkanen kirvoitti aivot mitä esimerkillisimpään toimintaan, ja vastaus mahdottomalta tuntuvaan tehtävään löytyikin ohjelmalehtisen (20;- (-)) alkusivuilta. Tietyyntyyppiseen tarinankerrontaan tottunut testiryhmä kuitenkin hämmästeli sitä, että juoni oli tällätavoin etukäteen paljastettu.

Uutta intoa uhkuen ryntäsi testiryhmä toiselle partiolle. Seurasi unohtumattomia elämyksiä: kokonainen kohtaus aitoa oopperaa piirtyi kristallinkirkaana molempien jäsenen mieleen vailla ainuttakaan aukkoa. Tämä ah, niin ihana, mutta samalla myös sairaan uuvuttava kokemus löi kuitenkin heti kohta molemmille screensaverin (idle time 2 min) päälle. Loppunäytös menikin sitten nopeasti muutamia häiritsevän äänekkäitä (-) kohtauksia lukuunottamatta.

Yhteenvetona tästä kaikesta voi testiryhmä suositella varauksetta tätä maamme uutta kulttuurikehtoa. Mainittakoon kuitenkin että testiryhmän kokemusten perusteella audiovisuaalisen nautinnon maksimoimiseksi kannattaa edellisenä yönä nukkua ainakin jokunen minuutti, mikä testiryhmältä jäi valitettavasti epähuomiossa tekemättä.

“Nyt saa riittää!”

Tuttu lausahdus? Haluaisitko sinäkin joskus kertaheitolla lopettaa kaiken, jättää surkean elämäl taakseen? Ei ystäviä, ei harrastuksia, ei elämäkumppania? Mikään ei suju, ei varsinkaan opintosi, potkiiko muu maailma päähän? Kävimme haastattelemassa Suomen eutanasiaylloppilaiden alneyhdistyksen Adios ry:n puheenjohtajaa Voitto Rannetta.

“Me autamme ihmisiä hädän hetkellä eroon ongelmistaan, toimimme ihmisinä ihmisten parissa”, selittää Ranne yhdistyksen toiminta-ajatukseltaan, “lyhyesti sanoen etsimme vastauksia suuriin kysymyksiin. Meille on olemassa sosiaalinen tilaus, sanotaanhan että jokainen ihminen jossain elämänsä vaiheessa ajattelee itsemurhaa. Me avustamme ja tuemme niitä jotka ovat lopullisen päätöksensä tehneet.”

Vaikka yhdistys tiedottaa toiminnastaan jopa valtakunnallisissa sanomalehdissä, muodostavat opiskelijat pääosan yhdistyksen aktiivijäsenistöstä. Toinen aktiiviryhmä yhdistyksessä on hieman alta kolmikymppiset aikuiset työttömät miehet ja nykyään jopa naisetkin. Joten innostuneita kyllä riittää. “Tosin jäsenistömme vaihtuvuus on ymmärrettävästi aika suurta mutta onneksemme EU:n myötä on myös kansainvälistä kiinnostusta yhdistystämme kohtaan herännyt tunnetaanhan Suomi itsemurhamaana”, jalkaa Ranne, “Yksi uusista tunnushokemistamme onkin: Ranteet auki Eurooppaan!”

Yhdistyksellä on monenlaista tukitoimintaa ja uusia avustamisen muotoja etsitään kaiken aikaa. Yhdistyksellä on oma auttava ilmaispuhelin jonka linjat Ranteen mukaan sauhuavat yöstä päivää. “Tukihenkilöt ovat valmiita jopa lähtemään kanssasi ellet muuten löydä omaa ratkaisua”, kertoo Ranne ylpeyttä äänessään. Lisäksi yhdistyksellä on postilokero-osoite josta saa monenlaista brosyäriä juuri sinun henkilökohtaista ratkaisua silmälläpitäen. Yhdistys myös lainaa suoritusvälineistöä lähtöä yrittäville. Yhdistykseltä voi tilata konsultin viimeistelemään työn jos käsi viimehetkellä pettää tai ei ollenkaan itse uskalla. “Vaikkakin valitsemme konsulttimme yleensä huolella, on konsulttijoukkoon eksynyt ihmisraunioita, joita me kutsumme ‘Nappi ottaan’- ääriainekseksi, ovat liiankin innokkaita avustajia viemään ihmiseltä itseltään vallan elämänsä tärkeimmässä ratkaisussa.”, tiilitää Voitto Ranne avoimena, “Myöskin alalla liikkuu huuhaakonsulentteja jotka saattavat huviksensa jopa aivan tarpeettomasti pitkittää lähtöä.” Yhdistyksen koulutetut konsulentit yleensä viimeistelevät lähdön niskalaukauksella.

“Meiltä on saatavissa muunmuassa esimerkkicaseja onnistuneista lähdöistä ja vähemmän kirjallisesti lahjakkaille teemme pyynnöstä ja asiakkaan toimittamien lähtötietojen pohjalta ikioman viimeisen viestin”, kertoo Ranne. Yhdistyksen asiantuntijat ovatkin suunnitelleet ns. Varman lähdön. “Aloitetaan vetämällä ranteensa auki ja syödään samalla yhdistyksen toimittamaa myrkkyseläystä, sitten voidaankin jo hypätä riittävän korkealta köysi kaulassa. Etukäteen olemme vailleet

itseemme bensalla ja ilmalennon aikana sytytämme itsemme tuleen”, innostuu Ranne ja paljastaa Varman lähdön yksityiskohtia.

Omaisikaan yhdistys ei ole unohtanut. Yhdistyksen tiille voi maksaa eläkesäästöjä omaisinaan varten ja heille on myöskin perustettu terapiaryhmä Kempainen, jonka toimintaan kuuluvat muunmuassa risteilyt.

Tärkein yhdistyksen toimintamuoto on samaa ratkaisua etsivien ihmisparkojen saattaminen yhteen. “Järjestämme ryhmälähtöjä ja koulutamme ihmisiä, sillä eihän ryhmässä lähteminen ole mikään helppo juttu. On lukuisia äärimmäisen tärkeitä yksityiskohtia jotka tulee ottaa huomioon. Ja meidän tässä olemme ammattilaisia”, varoittaa Ranne, “esimerkkejä epäonnistuneista ryhmälähdöistä on lukuisia. Kukapa saattaisi arvata ryhmälähdön menevän pieleen esimerkiksi siitä ettei ole sovittu lähdetäkö kolmannella vai vasta sen jälkeen!”

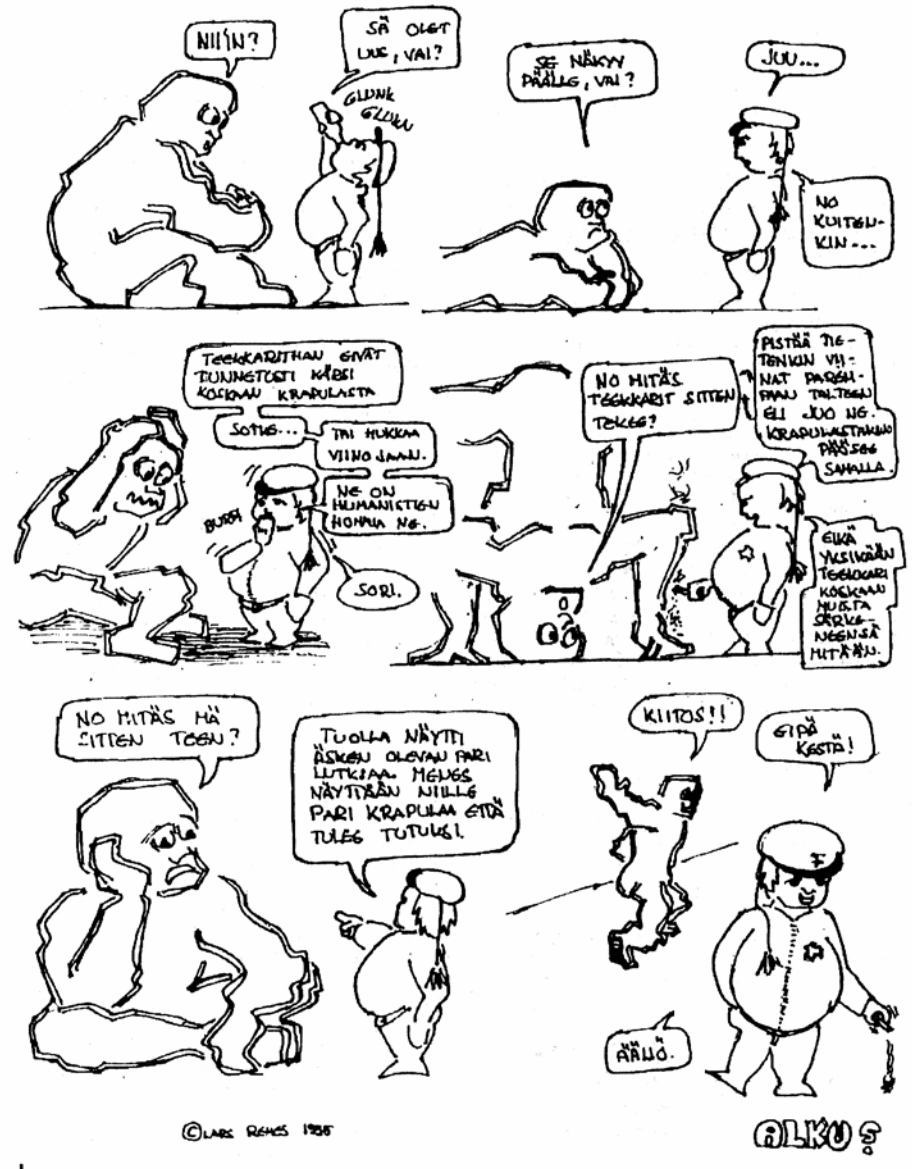
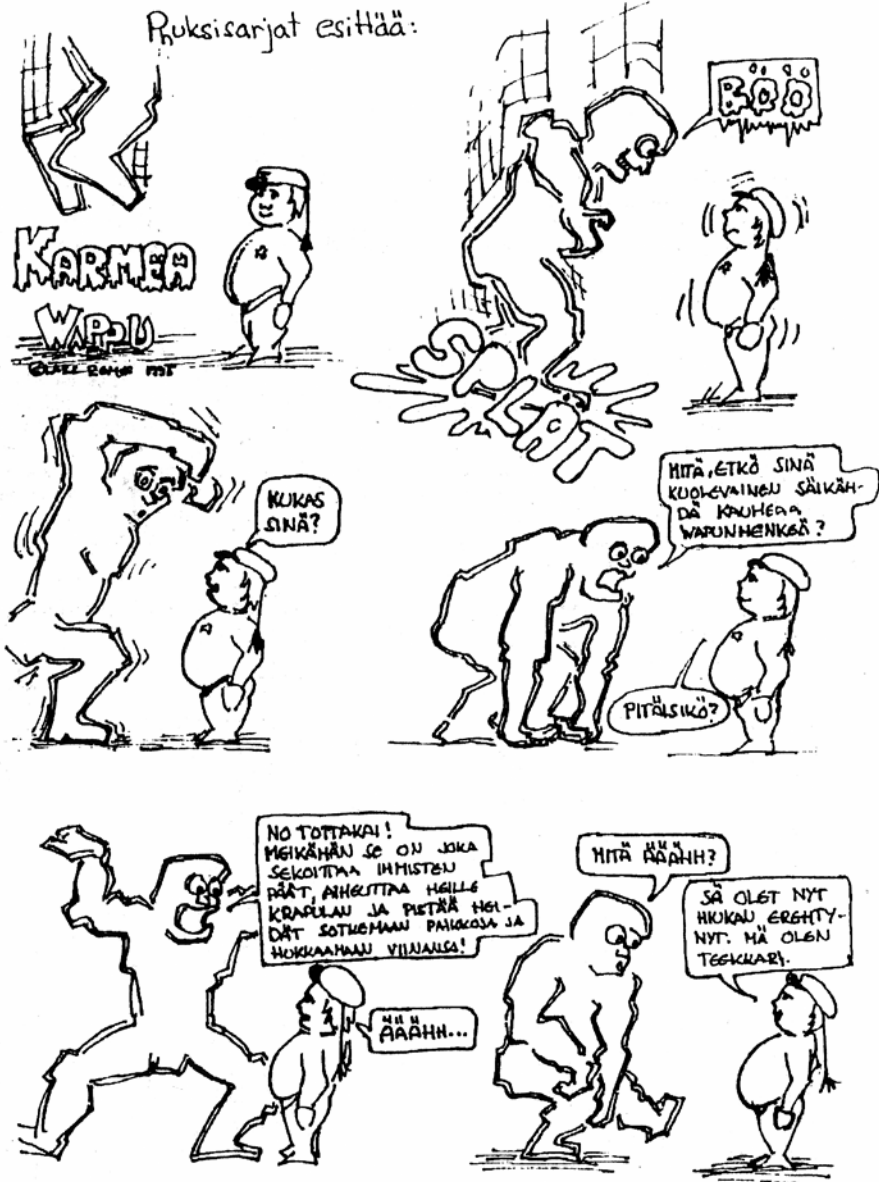
Ryhmälähdöistä onkin tullut Ranteen mukaan kyselyiden pohjalta uusi muoti-iliö

lähtemiseen. “Ja pahimmillaan saattaapa jälkeensä jäänyt jopa luistaakin paikalta. Yhteistä pelisäännöistä on pidettävä kiinni”, Ranne ratkeaa ja lyö nyrkkiä pöytään. Jos yksin lähteminen tuntuu vaikealta kannattaa Ranteen mielestä tarkkailla ympäristöään, varmaan joku muukin on lähtöaikeissa. Kaverin kanssa uudet vaikeatkin asiat muuttuvat kertoheitoilla kevyemmiksi.

Ryhmälähdöissä Ranteen mukaan onkin yleistynyt perinne että jokainen lähtijä kertoo tunnelmaa keventääkseen jonkin vitsin. “Esimerkiksi tarina siitä mistä tietää elefantin tulleen yövierailulle on meillä muodostunut hyvin suosituksi”, hekottelee Ranne voitonriemuisena, “No tietysti sen pyjamassa olevasta isosta e-kirjaimesta!” Usein ihmiset juuri lähdön hetkellä löytävät toisensa ja yhdistyksen valvomia ryhmälähtöjä onkin silloin tällöin keskeytetty jonkun lähtijäparin halutessa poistua esimerkiksi aviopareina.

“Hetken kestää elämää, sekin synkkää ja ikävää”, lopettaa Ranne.

Hedgehog

Onko virtaa?

OPISKELUMOTIVAATIO eli mitä se on ?

Omasta n:n vuosikurssin tietoteekkarin näkökulmasta kyseessä on jokseenkin käsittämätön henkimaailman ilmiö, joka saa suuren osan kanssaopiskelijoistani istumaan luennoilla, raahaamaan pakaralihaksensa puutumaan laskareihin, osallistumaan tyhmiin harjoituksiin ja vieläpä hikoilemaan harjoitustöiden kanssa. Samainen ilmiö on myös vastuussa useasta valmistumisesta ennen keski-ikä.

Ilmiötä kiinnostuneena sivusta seuraanneena tarjoankin nyt muutamia havaintoja tästä henkisestä poikkeavuudesta muillekin, olkoon tämä varoitukseksi niille, jotka vielä viatomina alakuppilan istuimia kuluttavat.

Harmillisen usein on huomattavissa opiskelijan lähiympäristön korruptoiva vaikutus henkilön motivaatioon metsästää, tappa ja nylkeä akateemisia oravia. Monesti vakavan seurustelun aloittanut henkilö, toisin kuin kukasta kukkaan liihotteleva iloinen heinäsiirikka, ottaa opiskelun huomattavalla vakavuudella. (Mistäkö tunnistaa vakavampi seurustelu, no, jos näet parin kulkevan olulaisessa röntäsateessa käsi kädessä, silmissä lasittunut kiillo toisilleen hymyilevän kuin olisivat Karibiaalla, voit olettaa kyseessä joko olevan vakava tapaus. Tai sitten läheisestä kuppilasta isketty iltaperhonen, jolloin kyseinen pari on kuitenkin jokseenkin etanolin vaikutuksen alainen...) Tällaisessa tilanteessa moni jo ilmeisen kunnostautunut teekari aloittaa kuin vimmittuna opiskelemaan tarkoituksenaan esittää itsestään ahkera ja työteliäs kuva, jos ei siipälleen, joka kuitenkin omansa tuntee paremmin kuin henkilö itse, niin edes muulle yhteiskunnalle. Tosin muuhun yhteiskuntaan luettavissa olevat yhä vanhaan tapaan aikaa tappavat toiset teekkarit saattavat hieman kummastella muutosta...

Toinen asioita mutkistava seikka on talous, tuo ulkomaailman kylmä realiteetti joka kyntensä iskettyä viattoman opiskelijan selkänahkaan ei

anna periksi ennenkin vasta kultaisina vuosina, kun olet maksanut opinto-, asunto- ja autovelkasi pois. Kun VOTK / KELA ei enää syystä tahikka toisesta enää ilmaista rahaa suostukaan pankkitilille jakamaan, voi tie suuntautua pankinjohtajan puheille markkinakorkoista opintolainaa anomaa. Tästä seuraa maailmantalouden, lainanlyhennyksien ja koronmaksujen noidankehä jonka luoma sosiaalitaloudellinen painostus saattaa opinnot pikaiseen päätökseen. Lisäbonuksista voidaan mainita stressi, mahahaava ja lasten lukumäärän lisääntyminen.

Suku I. perhe on pahin, kuten jo viisikymmen luvulla tiedettiin hokea. Isän, äidin, sisarusten ja serkkulauman, sedistä ja tädeistä nyt puhumattakaan luomissa raameissa pysyminen voi tuottaa niin henkistä kuin fyysistäkin vaivaa. Jos et kotopesästä lentäessäsi onnistunut napanuoraasi katkaisemaan, niin voit olla pääsemättömissä. Koti / suku velvoittaa menestymään tai vähintään edistymään opinnoissasi. Paineita...

Jopa opiskelutoverit voivat joskus, tosin harvoin, osoittaa kiinnostusta opiskelumenestykseesi. Suurin osa kuitenkin pitää mielipiteensä ominaan, jos niitä on ja antavat rehellisen teekkarin nauttia opiskeluelämän näennäisestä huolettomuudesta.

Viimeiseksi voisin esittää oletuksen siitä, kuinka oma hattuuntuminen opintojen edistymiseen voi saattaa opiskelumotivaatiokäyrän geometrisen nousuun. Kun huomaat kuudentena keväältä-vena olevasi vanhin osanottaja PK II:sen luennoilla kuuntelemassa Seikkalan vanhoja vitsejä, voit tuntea pientä vaivaantuneisuutta ja kiskaista henkisen vaihdekeppisi vapaalta vähintään ykköselle. Siitä se sitten lähtee...

Lopuksi, jos et keskeytä opintojasi, voit olettaa valmistuvasi, joskus.

Juha Lehtomäki

Muuttakaa tulevaisuusi!

Oulu kuolee

Päivä alkoi kaikin puolin normaalisti. Pertti heräsi Tiltin kiltahuoneen sohvalta tuttuun kahvin tuoksuun (ja jumalattomaan krapulaan). Turkka oli vielä unessa, vaikka nukkuikin lattialla piirikorttien ja muun sählän keskellä. Mahtoi olla epämukava yö, Pertti aprikoi hieroessaan kipeää otsaansa.

-Otitson, aika - Pertti lausui venytellessään jäseniään. Muutaman sekunnin kuluttua jostain lähimmän konsolin kaiuttimista kuului miellyttävän naisäänen vastaus: "Kello on kolmetoista yli kymmenen, tänään on viidestoista päivä helmikuuta, kaksituhattakaksikymmentä."

Otitson oli mukavuudessaan ylivoimainen koko Nokia Yliopistossa. Eikä ihmekään, käyttihän se prosessoriajastaan kolme neljäsosaa huolehtiessaan kiltalaisen mukavuudesta. Kone otti huomioon lähes kaiken mahdollisen, kuten kaiuttimen vieressä kuorsaavan Turkan: äänenvoimakkuus säätyi sopivaksi, ja siten aikatiedoitus ei häiri nnyt hänen untaan.

Tosin joskus kymmenien kiltalaisten vaatiessa huomiota softa ajautui hankaan tilanteeseen, ns. neuroverkkosolmuun, jolloin liian moni ympäristömuuttuja vaikutti yhtäaikaan liian suurilla prioriteeteillä. Prosessorin optiset kuidut joutuivat muutamaksi minuutiksi kaaokseen ja tuloksena oli erittäin epämiellyttävä valoepileptinen kohta. Otitson oli kaatumataudistaan tunnettu, vaikka operaattorit eivät myöntäneetkään ongelmaa. He kuittasivat asian ohimennen sanomalla, että satunnainen jumiutuminen johtui vain Otitsonin omalaatuisesta tavasta tehdä monimutkaisia todennäköisyysoperaatioita keskellä pahinta loadia.

- Paskat, Pertti totesi kaataessaan kahvia mukiin. Prossa kärsii lievistä epilepsiasta, siinä kaikki. Pertti istuutui takasin sohvalle ja jatkoi ajatustaan. "Jos softa jumiutuisi, se ei pääsisi

jaloilleen resetoinnin jälkeen moneen tuntiin. Sitäpaitsi Otitsonista ovat tehot tippuneet kahden vuoden kuluessa keskimäärin yli viisi prosenttia, mikä yksinkertaisesti ei voi viitata mihinkään muuhun kuin neuronien kärvähtämiseen epileptisten kohtausten aikana..."

- Hyvää huomenta Turkka, kello on jo 11.25, joten olisi hyvä aika herätä.. Otitson ei saanut vastaukseksi muuta kuin epätasaista kuorsausta. Vähän aikaa mietittyään kone jatkoi kääntyen Pertin puoleen.

-Pertti, huoneessa ainoana läsnäolevana pyydän Teiltä lupaa yli 80 dB häilytykseen, tarkoitukseni herättää teekkarit Turkka Keppana .

- Joo anna mennä vaan, Pertti lausuahti, ja samassa helvetillinen herätysääni tulvi huoneeseen. Turkka aukaisi silmänsä siristäen , varoen kirkasta kattovaloa.

- Riittää, olen jo kyllä hereillä... Eikö täällä edes ra uhassa nukkuu, ..kele. Piippaus vaikeni.

- Hyvää huomenta, miten haluaisit minun palvelemaan tänään, Sir ? Turkka nousi hitaasi istualleen ja käski pöpperöisenä Otitsonia lukemaan postin. Mitään uutta viestiä ei ollut, joten kanuunasta tuskissaan Turkka käski ylipalvelevan voiceshellin olemaan hiljaa.

- Huomaatko muuten jotain outoa?, Turkka jatkoi kömpiessään kahviautomaatille.

- Hmm... en, vastasi Pertti. - Kello on puoli kaksitoista, eikä täällä kiltahuoneella näy ketään muita kuin me.

- Mitä sitten? Ovat luultavasti luennoilla tai syömässä... tai luultavimmin makaavat krapulaisena jossain nurkassa, vastasi Pertti kohauttaen olkapäitään.

Hypoteesi osoittautuikin sangen oikeaksi, kun Otiusunin käskettiin fingeroida kiltalaiset. Joku oli jopa tentissä, mikä mahtoi vaatia lähes yli-inhimillisiä kykyjä viimeöisen pippaloinnin jälkeen. Joku toinen oli yrittänyt suojata itsensä paikallistukselta, tosin huonolla menestyksellä. Otiusun oli liian fiksu moiseen, ja pienen skannauksen jälkeen ko. fuxi jäljitettiin eräaseen vessaan (Turkka ja Pertti saivat makeat naurut arvioidessaan krapulaisen fuxin olotilaa). Muutenkin laitoksen toimet vaikuttivat normaaleilta. Newssien mukaan jossain päin Yliopistoa oli ollut yöllä tulipalo, jonka häly tystä ei ollut edes näkynyt teknillisessä laitoksessa.

Yliopiston uusi kaikenkattava hälytysjärjestelmä piti huolen siitä, ettei yhtään ylim ääräisiä henkilöitä vaivattu hälytystilanteissa. Ennenvanhaan jos joku vaikkapa innostui murtautumaan jonnekin tarpeettomaan ja muutenkin unohtettuun osastoon, saattoivat jopa parin kilometrin päässä käytävän turvaovet lukkiutua. Turkka muisti juttua kaverista, joka oli jumittunut väärän hälytyksen sattuessa siivouskomeroon (mitä hän siellä sitten tekikään). No, ne ajat olivat takanapäin. Pertin hakurutiini löysi päivältä muutaman mielenkiintoisen luennon, joilla olisi ilmiselvästi mukava lusmuta. Rutiini tarkisti lähinnä aiheen lisäksi luennoitsijan ja luennon ajankohdan, joten mitään inhottavia aamuluentoja ei päiväohjelmaan päässyt lipsauttamaan. Ohjelmassa oli myös tärkeä kohta, joka yritti huolehtia opintoviikkojen riittävästä kerääntymisestä. Nykyään Yliopistosta lensi ulos varsin herkästi, jos opiskelu ei sujunut Nokian mielestä riittävän tehokkaasti.

Teoriassa, siis. Käytännössä yleinen lahjonta ja opintorekisterin hakkerointi oli sangen yleistä. Joku älypää oli aikoja sitten huomannut, ettei kukaan laitoksen kahdesta sadasta toimistosihteeristä viitsinyt tarkistaa 87235 oppilaan tietokantoja. Ja jos joku huomasikin jotain poikkeuksellista, hänet oli helposti lahjottavissa myymällä esimerkiksi killan koneen prosessoriaikaa. Harmi vaan, että Nokiakin oli pian tajunnut pelin hengen, ja niinpä työtä haettaessa ei opintoviikkojen määrällä ollut enää sanottavaa merkitystä. Pertti oli kuitenkin ylpeä rutiinistaan, joka oli hänen omasta mielestä selvä osoitus korkeasta moraalista.

Lähtiessään kiltahuoneelta Pertti ja Turkka näkivät päätehuoneella muutaman mudaajaan, jotka sätkyivät datakopeissaan kuin viimeistä päivää. Muutama vuosi sitten oli teknillisen tiedekunnan ylidekaani oikein säädöksellä kieltänyt synteettisten mud-huumeiden käytön alueellaan, koska niistä oli tullut kerrassaan ongelma. Huume aiheutti pahoja jälkitrippejä, ja eräänkin kerran oli nähty tyyppijä hakkaamassa laudan pätkillä monitoreja lujään huutaen samalla omituisia iskulauseita. Nykyään joutui siis tyytymään tavallisiin datapukuihin ja muihin yksinkertaisiin tehosteisiin. Kyllähän huhuja laittomista mud-luolista aina silloin tällöin liikkui, mutteivät Pertti ja Turkka pitäneet niitä kovinkaan todennäköisinä. No, ainakaan tähän päivään

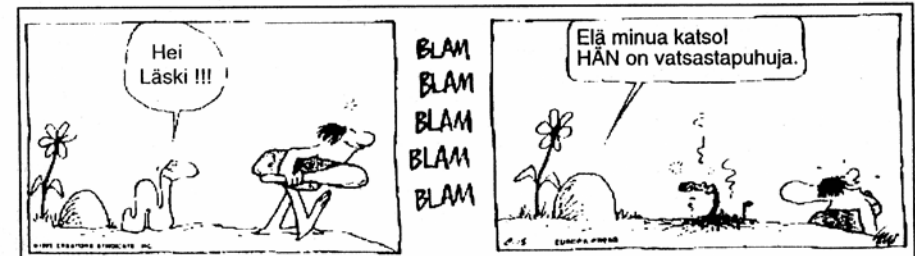
mennessä. Siinä se seiso, nojaten oven pieleen kovasti huohottaen. Pertti ei ollut uskoa silmiään: Santeri tuollaisessa kunnossa. Tuijottavat silmät verestivät pahasti, ja hikipisarot valuivat alas poikki syvien otsaryppyjen.

- Mitä helvettiä sinä olet ottanut?, sanoi Turkka hitaasti pukien Pertin ajatukset sanoiksi.

-Mud-luola, löysivät sen.. Kätkekää minut. Muuten ne saavat kiinni, kuiskasi Santsa vastaukseksi tuskin liikuttaen huuliaan.

...erottavat NYO:sta ja heittävät ammatikorkeaan... Viimeinen sana sai kylmät väreet kulkemaan pitkin Pertin selkärankaa. Sen enempää ajattelematta hän tarttui Santsaa kädestä ja kannatti häntä olkapäällään. Pienen epäroinnin jälkeen myös Turkka antoi tukea toiselta puolen, ja näin he saivat lähes tajuttoman Santsan raahattua kiltahuoneelle. Santsa nostettiin makuulle pöydälle, ja Turkka ryntäsi hakemaan vettä juoma-automaatista. Pertti puolestaan hyppäsi konsolille ja alkoi nopeasti ladella koneelle käskyjä.

Miten urheille tulevaisuuden tekkareille käy? Pelastuuko Santsa uhkaavalta kohtalolta? Lue jatkoa tähän extra-hyper-super-huippujännittävään kertomukseen [www-sivulta http://stekt.oulu.fi/~jplehto](http://stekt.oulu.fi/~jplehto).

Eräs Excursio

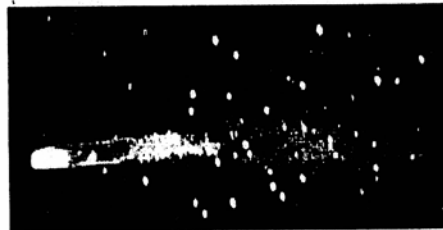
Excursio alkoi sääliävissä merkeissä : Paikalle ilmestyi vain kourallinen innokkaita ja vain muutama oli uskaltanut ottamaan pohjia ennen lähtöä . Eipä silti, sikarinmuotoiseen minibussiimme ei olisi kyllä enempää väkeä mahtunutkaan.

Noustessani bussiin, olin jo melkoisessa tuiskeessa, mutta en silti voinut välttää huomaamatta, että toiset käyttäytyivät varsin oudosti. Kun minä lauloin komeasti nuotin vierestä Laulukalun parhaimmistoa, toiset vain istuivat tuoleillaan kuin nautittuina, eikä kenelläkään näkynyt edes pulloa kädessä. Rupesin jo ihmettelemään, että olinko eksynyt sittenkin ihan vain inva-taksiin, mutta kaikilla näytti olevan ruumiinosat ihan kohdallaan. Yksi tyyppi, joka nimi oli kai Juha tai jotain, oli kyllä aika epänormaali ilmestys hintahtavassa pystykampauksessaan ja virkeännäköisissä ruskeissa aurinkolaseissaan, mutta tulin siihen lopputulokseen, että inva-taksissa tuskin olisi ollut niin hienoa, kuin tässä meidän minibussissa. Penkit olivat pehmeät ja katossa oli suuria tummansinisiä sinisiä valoja. Eikä kenelläkään ollut edes rullatuolia.

Rupesinkin siin sitten miettimään, miten valot saisi irti ja roudattua kiltahuoneelle. Kiinnitysruuvien etsiskely loppui kuitenkin lyhyeen, sillä honasin, etta mukana oli myös joku naispuolinen invalidi. Tässä vaiheessa muistin taas, ettei oltukaan inva-bussissa, joten kimposin niiltä sijoiltani jututtamaan tätä unelmieni prinsessaa. Tytön nimi oli Leena, enempää en hänen puheestaan saanut selvää.

Availin siinä kossupulloa ja mietin, olisiko oikea strategia jutella mukavia, vai yrittäisinkö kaivella pari viitsiä jostain huuuusten aivojeni sopukoista. Yhtään kokonaista viitsiä ei vain tullut mieleen. Leena kertoili juttujaan ja pikku hiljaa minulle valkeni, mistä täytyi olla kysymys. Toisilla taisikin olla jotain tosi tuhtia ainetta jemmaassa,

sellaista luokkaa nimittäin olivat Leenan jutut. Ilmankos kellään ei näkynyt pulloja, kun kaikki olivat ottaneet jotain sieniä tai muuta töhnää. Olisihan se pitänyt heti arvata, mutta tottahan promillet hidastivat aivosolujen ennestäänkin alhaista toiminta-astetta kiitettävän tehokkaasti. Leena jutteli vaan jotain ihan himmeita juttuja jostain pikkupojista, jotka oli kuulemma hyviä kirurgeja. Minä kysäisin, että oliko Leena lääkiksessä. Oli kuulemma valmis lääkäri jo, joten minä siinä ryhdyin tietenkin kyselemään pirtureseptiä Vapuksi.

Ennenkuin mitään saatiin sovittua, tuli yksi omituisen näköinen hemmo, joka kuului olevan Tapsa keskeyttämään juttumme. Jätkä oli vielä niin pilvessä, että erehtyi muijastakin. Se puhutteli Leenaa Rauniksi, mutta Leenahan ei edes huomannut. Jätkä piti itseään ihan selvästi muita parempana, kehui perkele olevansa kuningas. Eikä sillä ollut huumorintajuakaan, sen huomasi, kun heitin asiaankuuluvat tiedustelut kuningattaren voinnista. Aika olikin kulunut nopeammin kuin huomasinkaan, olimme jo perillä Lappeenrannassa. Toiset aikoivat kai mennä johonkin Andromedaan, minä kyselin mitä muita menomestoja löytyisi.

Lappeenrannan porukka olikin vastassa heti bussin ulkopuolella. Ne oli kehittäneet tosi omituiset kiltahaalarit: ne oli kirkkaat hopeanväriset, eikä niissä ollut edes mainoksia. No eihän sitä voi aina ymmärtää toisten ajatuksenjuoksua, joten arvelin, että pääasia kai oli että osattiin pitää hauskaa. Ja kaippa sit osattiin: En muista muuta kuin, että meille vieraille tarjottiin jotain piikkejä; taisi olla kovia huumeita. Lappeenrannan meininki taitaakin olla raskaampaa luokkaa kuin meillä täällä Oulussa, missä luotetaan lähinnä viinan voimaan.

Loppuexcursio on ihan usvan peitossa, en muista mitään kotimatkasta, mutta olo oli kyllä tosi omituinen, näin painajaisia, joissa joku selitti valinneensa minut joksikin kohteeksi. Se oli varmaan pullon henki, joka kertoi valinneensa minut krapulan uhriksi. Kun heräsin selkäni vihloi inhottavasti: muutama syvä raapaisu kulki lapaluista aina alaselkään asti. Lappeenrannan naiset olivat kai olleet aika teräväkyntisiä. No kaikenkaikkiaan ihan hauska reissu. Kun olimme palanneet Ouluun, olin vieläkin sekaisin. Ainoa päämääräni oli päästä kotiin, ennenkuin krapula iskisi. Jotenkin tuntui, että korjaussarja ei varmaankaan maistuisi. Ehkä sekin johtui lappeenrantalaisten aineista.

Juuri kun bussi oli lähtenyt, Juha kysyi, josko haluaisin esiintyä jossain televisio-ohjelmassa ja lykkäsi käyntikortin käteeni. No kortin hukkasin, mutta eipä tuo haitannut, ei minulla ole tarvetta lähteä mihinkään napakymppiin. Tai eikä se napakymppi ollut, se oli kai jokin roskasarja, jossa voi kilpailla hölmöydellään.

Unnot ja parantumattomat, tai jotain...

"Minäkin tahdon mukaan OTIT:n excursiolle..."

GooM-Epistola

GENESIS:prologue

Ja alussa oli oli oulun kaupunki,phuksi ja pullo. Ja katso: oli yö ,ja kaupunki oli tyhjä ,ja pullo pian tyhjenemään päin, sillä phuksi oli kovin janoinen. Kurja hyytyjä sähköphuksi ei ollut h nelle ryppyyseuraksi ruvennut, joten pitkän , janottavan ja oluentäyteisen matkan j lkeen h n saapui viimein syynimaalle O-P:ta etsimään, sillä O-P oli Teekari, GooMiPeikko ja Tenukcommando. Mutta suuri oli itku ja hammasten kiristys, kun OP ei alkanutkaan juomaan. Ja katso: phuksin suuren ja katkeran surun keskelle kajahtivat OB:n viisaat sanat; Parempi uni illalla kuin kooma GOOMilla. Ja phuksi otti noista viisaista sanoista waarin ja alkoi nukkumaan.

EXODUS:menomatka

Nämä ovat ne urheat tietoteekarit ja -phuksit jotka ottivat osaa GOOMille. Antti, Partsi, OB, Teemu, Jani, Laatta, Salla, Mirkka, Markku, Leksä, Hermann, Kalle ja Sammuli, Ja suuret olivat teekkarien teot ja heidän kasvattamiensa phuksien teot tuolla retkistä jaloimmalla.

Ja tuli aamuyö ja illan kymmenes hetki, ja katso: Kaikki seisoivat horkassa odottamassa dösää . Ja dösän tultua asettuivat he siihen seuraavasti: Tietoteekarit ja -phuksit etuosaan ja sähköteekarit takaosaan. Ja suuri oli välissä istuvien humanoidien itku ja hammasten kiristys edestä ja takaa kuuluvan öykän keskeltä, sillä he olisivat halunneet nukkua. Ja he joivat olutta, strohssia, pirtua, kossuvotkaa, viiniä , kotiolutta ,lonkkua ja kotiviiniä Ja he lauloivat päästään, wirsusta, kalusta ja karaokekeseltä.

LEVITICUS:terminaali et linnakundit

Ja niin saapuivat he viimein Hesaan, ja oli päivän kahdeksas hetki. Ja viimein, tavattuun jo aikaisemmin supra-Goomille tulleita tietoteekkareita astuivat he terminaaliin. Suuri oli heidän ilonsa, kun he löysivät JokkeJokkeJokenjoken ja hänen nääsவில்லäläisen ryppyykaverinsa terminaalista. Mutta voi, vaikeudet olivat suuret sillä he alkoivat olla jo hiukan liian humalassa selvitäkseen terminaalin hurskaasta ja virallisesta ilmapiiiristä . Ja niin oli, että phuksi hukkasi maihinuusukorttinsa ja vasta suurten spekulatioiden jälkeen uusi saatiin väännettyä virkailijan käsistä . Kalle alkoi kohta ollakin jo kondiksessa, ja suuri oli Kiian ja phuksin hampaitten kiristys heidän Kallea raahatessaan, sillä Kalle voi joskus olla yllättävän painava ja hänen laitoitustaitonsa on ilmiömäinen.

Ja näin on laivan lakiin kirjoitettu:

Sinun ei pidä laitoittaa laivan aulaan terminaalista tullessasi, sillä se on hävitys ja kauhistus. Eikä sinun pidä myöskään juopua liiaksi viinasta GooMiPeikkojeN hanat-auki-kahdeksi-tunniksi tilaisuudessa, sillä se on portsarin, sinun sielunvihollisesi ja vitsauksesi riensamista.

Ja voi murhetta; Kalle ja OB eivät näitä sääntöjä kunnioittaneet ja suuri oli itku ja laulu ja walitus ja laitoitus Töölön ja Laivan Vankityrmissä tuona yönä.

NUMERI:laivayö

Tämä on niiden OTIT:laisten luku, jotka olivat vielä vapaalla jalalla tuona yönä : 8(?) Ja katso: tuon illan aikana kuluneen viinin, oluen, paukkujen ja lonkun määrä on laskematon. Ja Suuri oli Tenukcommandojen suru, kun heidän hiellä ja vaivalla työstämänsä liput varastettiin ja revittiin. Phuksin pitkän, iloisen, juomisen, technon, ja portaisa ravaamisen putken sotki ainoastaan vielä iloisempi uutinen, sillä katso: OB oli herran armosta saamallaan lauluäänellä laulanut itsensä ulos putkasta. Ja he kaikki riemuitsivat suuresti. Ja ainoastaan kaksi asiaa jäi heitä wituttamaan; OB ei saanut, sekä phuksi ja OB missasivat Lapinlahden linnut.

DEUTERONOMIUM:aamu ja paluumatka

Ja tuli aamu, loppui reivit ja tuli krapula.Ja katso:ainoina virvoittavina vesinä kanuunan kurjuuteen valuivat kaupasta ilman maihinuusukorttia saatava kalja sekä keskusradiosta kukkiva huumori:"ryhmä kempainen, teitä odotetaan kannella seitsemän", "Marja puuro, tule neuvontaan", "Kempainen, ryhmäsi odottaa sinua kannella seitsemän", "Jorma keppi, ilmoitaudu neuvonnassa".... Ja niin oli, että suurimmat bileet oli käytävillä, ja herra siunasi kaikkia GooMaajia ja poisti viinakaupan myyjien

nipottamisen tarpeen ja maihinuusukortit olivat merkityksettömiä . Ja käytävillä oli yleiset juomingit ja portsarit eivät välittäneet siit mitään. Ja viimein, selkää kauhean kaljalastin mutkalle painamina he kävelivät viimein ulos vartioimattoman tullin ohi ja saapuivat terminaalin pihalle. Ja katso, sieltä he löysivät phuksiKallen, joka oli viimein päässyt ulos Töölön vankityrmästä . Näin he lähtivät jälleen dösän kyytiin lahjoen kuskin viskipullolla viemään heidät Ouluun takaisin. Matkalla he joivat elefantikaljaa ja lapparia ja lonkkua ja katso, humanoidit eivät saaneet taaskaan nukkua. Lipasti oli päissään kuin käki, Mirkka oli CP:t ja Leksä sammui juotuaan viisi litraa elefanttia. Ja viimein, lahteen jääneestä koneteekkarista ja hajonneesta ovesta huolimatta he raahasivat kaljalastinsa kotiin ja poistuivat ajan hämärään nauttimaan Goomin hedelmistä...

Herra Jeesus ja Wappu tulee pian: Tj<60(phukseille)

Minä phuksi olen tämän kaiken nähnyt ja kokenut, ja kumarrun kasvoilleni kunnioittamaan oluen henkeä ja herraani. Autuaita ovat he, jotka vetävät perseet olalle aina, sillä se on oikein. Ja sinulle päätoimittaja minä vakuutan: jos laitat tähän epistolaan jotain tai vähennät siitä jotain tulee krapulan henki puhaltamaan päällesi niin hirvittävän kirouksen, että joudut jäämään osattomaksi ensi Goomista kanuunan pelossa....

Euthanizer - the Legend

"Emmä koskaan tuntenut itseäni mitenkään erikoiseksi, kun mä olin nuori. Mut kun nyt asiaa muistelee niin kaipa ne merkit oli nähtävissä jo silloin. Ei mua kukaan ymmärtänyt kun pelastin meidän marsun kärsimyksistä. Vähiten ehkä juuri minä itse. Äiti pisti mut vielä silvoamaan sen Moulinexin, karsee homma saada marsunkarvat pois taikinakoukusta."

Näin alkaa viime päivinä julkisuuteen nousut sarja-armomurhaaja Alfred Vehikon esikoisteos "Unplugged", jonka elokuvaversio "Euthanizer" sai juuri ensi-iltansa. Haastattelimme Alfredia hänen nykyisessä kodissaan Kakolan B-siivessä. Esko Mäkynen raportoi.

V: "Ehkä ihmisten suurin virhe on luulla, että pidän itseäni jonkinlaisena jumalana. Olen vain mies jolla on tehtävä.. Mä en tiedä tuleeko se tehtävä jumalalta tai sit jostain muualta, eikä se oo edes mulle tärkeitä. Mut kyllä sit palkitaan, kun aika koittaa. Tiedä sit missä ja miten. Ehkä se just pitää mut liikkeessä."

Istumme vankien vapaa-ajan tiloissa, käsityöhuoneessa, jossa Vehikko veistelee hammasharjan vartta ajatuksissaan.

V: "Tää tulee mun huonetoverille synttärilahjaks. Sen köhä on ollu viime aikoina tosi huonona ja ajattelin yllättää sen ens viikolla. Loppuupahan köhä ja saan vähän lisätilaa selliinkin."

M: "Tunnetteko olevanne täällä Kakolassa väärin perustein?"

V: "Joo näyttäähän mun rikosrekisteri tietysti aika rankalta mut se taas johtuu ihmisten ennakkoluuloista ja kulttuurieroista. Ei sellaisten takia saisi pistää ihmisiä vankilaan. Siks mä annoinkin luvan tehdä sen leffan, että se avais vähän ihmisten silmiä."

M: "Mikä teidät alunperin innoitti kirjoittamaan kirjan "Unplugged", ja mistä tuo nimi?"

V: "No kirjan kirjoitin kuusi vuotta sitten ihan omaksi huvikseni eikä se silloin myynyt kuin pari sataa kappaletta. Mulloli tossa 80-luvun loppupuolella tapana pukeutua lääkäriin vaatteisiin ja kierrellä sairaalassa nyppimässä sydänkoneita irti seinistä. Siitä ajasta mulle jäi kultaisimmat muistot ja siitä nimikin kirjalle."

Kuva elokuvasta "Euthanizer - Unplugged"

M: "Entäpä elokuva, kuka siihen sai alunperin idean?"

V: "No Salin muhun otti ensin yhteyttä kertoen että Renny haluis tehdä musta leffan. Minä olen kova Rennyfani, oon katsonut Cliffhangerin ainakin 20 kertaa. Varsinkin se alku jossa Stallone pudottaa sen muijan sinne kanjoniin

tuo mieleen juhannuksen -88..", kertoo Vehikko huokaisten ja hautautuu ajatuksiinsa.

M: "Entäpä sitten?"

V: "Hrmh joo.. tota mä annoin tietty luvan ja tehtiin parin miljoonan markan sopimus oikeuksista. Annoin Rennyille vapaat kädet, se vaikutti ihan okei jätkältä."

M: "Onko päätös kaduttanut sen jälkeen kun näit ensi-illan?"

V: "Joo tarkoitat tietty sitä kun musta tehtiin kuolaava idiootti ja seksihullu pervo.. ei se mua harmita, kyllä ne hyvät efektit paikkas pienet asiavirheet."

M: "Entä miten olette käyttäneet nämä miljoonat jotka hankitte elokuvalla?"

V: "No järjestin viime syksynä pikku tempauksen tossa Suomenlahdella, mulla on pari kaveria Masa Yardsilla ja ne kävi vetää smirgelillä parit viillot sinne tänne. Kovasti tosta julkisuutta tulikin ja sanoisin että rahat meni kyllä hyvään tarkoitukseen. Millin pistin meidän kattojärjestön, Academicus Romanus Reservi Vegetari Euthanasie Doctorie Emphati Rosolli Zombie Itali (ARRIVEDERZI), päämajaan Italiaan. Pojat siellä tekevät hyvää työtä armomurhaajien puolesta."

M: "Olette saaneet kovaa kritiikkiä uhrien

omaisten suunnalta. Heidän on vaikea löytää perusteluja toiminnalenne."

V: "Ensinnäkään he eivät ole uhreja, vaan tavallista onnekkampia. Kysyisinkin näiltä ihmisiltä: Missä olitte kun poikanne loukkasi polvensa kaatuessaan pyörällä? Missä olitte kun tyttärenne nenä alkoi yhtäkkiä vuotamaan verta Kokkolan Sokoksen tuulikaapissa? Luulisi näiden ihmisten olevan vain kiitollisia kun paikalla oli joku joka piti heidän rakkaistaan huolta."

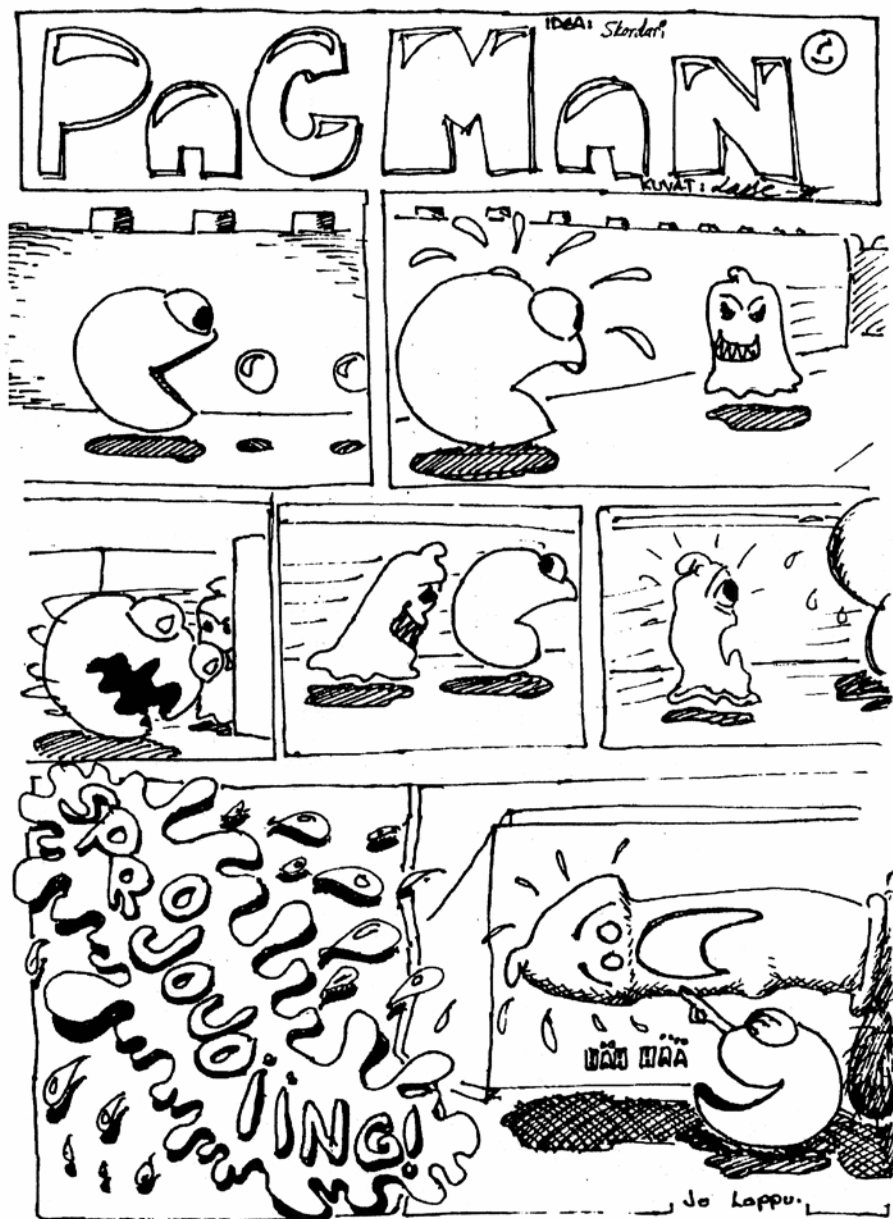
M: "Eikö murha kuitenkin ole aikalailla äärimmäinen keino hoitaa asioita."

V: "Kuten aikaisemmin totesin, olen suorittamassa tehtävää. Kuka lieneekin se joka minua ohjaa, antoi minulle tällaiset työkalut ja niitä minä käytän. Ei minulla kävisi mielessäkään rueta kyseenalaistamaan asioita jotka ovat näyttäneet suuntaa läpi mun elämän. Ja tätä sietäisi miettiä myös arvostelijoiden."

M: "Kiitokset näistä hetkistä, onko teillä vielä jotain jota haluaisitte kertoa suurelle yleisölle?"

V: "Joo tota mä oon saanu aika paljon postia tänne poseen. Ensiskin niille jotka on kirjoitellu sairaaloista tilaten mun palveluksia, mä oon vähän sidottu tänne mut mä pääsen kuukauden välein aina lomille ja yritän purkaa ruuhkaa sit aina sillon. Ja faneille, mun t-paitoja saa nopeiten suoraan Saliniilta, tsekatkaa osoite vaikka Gladiaattoreiden lopusta."

TEKNIIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK

TEKKARI!

TEKniikan Akateemisten Liitto
tarjoaa juuri Sinulle

- Harjoittelijapalkkasuosituksset
- Opintolainatakaukset
- Edullisia vakuutuksia
- Lehdet ja julkaisut
- Työttömyysvakuutuksen
- Tietonsa ja taitonsa käyttöösi
- Neuvontaa
- Alennuksia
- Tilastoja
- Tutkimuksia
- Lakimiespalvelut

EDULLISTA EDUNVALVONTAA JO **TEKKARIAIKANA**

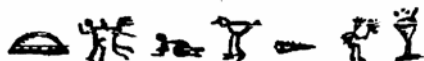
TEKNIIKAN AKATEEMISTEN LIITTO TEK
Oulun Alue toimisto

Teknologiantie 1, 90570 OULU
Puh: (981) 551 5555, Fax: (981) 551 5556
E-mail: tek@palkki.oulu.fi

WAPPU OHJELMA

95

15. huhtikuuta 1995

perjantai 28.4.

kello 12.00 seutukisa, seutajien saunomiset

lauantai 29.4.

kello 10.00 tempaukset alkavat, äströmin pulsto

kello 14.00 fuksikisailut, äströmin pulsto

kello 20.00 rantasipin bileet

sunnuntai 30.4.

kello 10.00 tempaukset päättyvät

kello 11.50 teekkariwapun julistus rauhalassa

kello 12.00 wappukulkue

kello 12.15 franserin lakitus

kello 14.00 fuxden uitto, kanava rauhalan edessä

kello 19.00 wappubileet ouluhallissa

maanantai 1.5.

kello 03.33.33 asematunnelin laulujuhlat

kello 05.00 fuxden lakitus rauhalassa

kello 06.00 sillis kantiksessa, 30 FIM

kello 07.00 alpyminen raksaan jumppasalissa

kello 09.00 shamppanjamatinaa linnassaressa

